June 2015, Tabriz, Iran

An Investigation on Human Identity in Architecture Based on The Relationship Between Man and Environment

Hojat allah rashid kalvir¹*, Zahra Hatami ²
Master of Architecture Candidate, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran (z_arch_h@yahoo.com)
Assistant Professor, Department of Architectural Eng., University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran (PhD_Rashid@yahoo.com)

Abstract

Human beings is considered as one of the most important factors which gives meaning to the place. Accordingly he knows himself a part of place due to his connection and relationship with it and creates mental image from that place for himself based on his experience of signs, meanings, functions and characters, so the place will be understandable for him. Thus the man and and the space are inseperatable components and "identity "is the connection loop between them. Obtaining optimal and original identity and being released from threateninig identity and identity crisis have been of humanbeing culture and history concerns. It is worth noting that humanbeing can be called as human since he is a creature with identity and demands ideal identity. Although identity will be obtained in humanbeing if a unity would exist between what is in his mind and existing sameness (space). In other word, identity manifests when a natural and logical relationship can be made between man and his environment. This realationship won't be created unless the man would be able to know and recognize the environment deeply and be able to distinguish it from other environments and also be aware of when and how to respond properly to the performend reactions in that environment.

This article has been designated to describe the process of hemanbeing's identification in an architectural context following the definition of identity as a mutual issue. After that by explaining the concept of identity and identification process, the process of identification of humanbeing in architecture will be discussed.

Keywords: Humanbeings, manmade invironment, identity, sameness

تاملی بر هویت یابی انسان درفضای معماری مبنی بر رابطه انسان و محیط

حجت الله رشيدكلوير* ١، زهرا حاتمي٢

۱- استادیار، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه محقق اردبیلی (phd_rashid@yahoo.com)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه محقق اردبیلی (z_arch_h@yahoo.com)

چکیده

وجود انسان به عنوان مهم ترین عامل معنا دهنده به مکان محسوب می شود و بر این اساس انسان در اثر پیوند و ارتباط با مکان ، خود را جزئی از مکان می داند و بر اساس تجربه های خود از نشانه ها ، معانی ، عملکردها و شخصیتها تصویر ذهنی از آن مکان برای خود می سازد و مکان برای او قابل درک و فهم می شود. بنابراین انسان و مکان دو جزء غیرقابل تفکیک هستند و "هویت "، همان حلقه اتصال میان این دو جزء می باشد. کسب هویت مطلوب و اصیل و رهایی از هویت های بحران زا و بحران هویت از دغدغه های تاریخ انسانیت و فرهنگ های انسانی بوده است. به تأکید می توان گفت انسان به آن دلیل انسان است که موجودی هویت ساز و خواستار هویتی آرمانی است. اما هویت در انسان در صورتی احراز میشود که بسین آنچه او در ذهن دارد و عینیت موجود (فضا) وحدت وجود داشته باشد. به عبارتی دیگر هویت هنگامی تجلی پیدا میکند که ارتباط طبیعی و منطقی بین انسان و محیط اطرافش حاصل شده باشد. این ارتباط و احساس تعلق خاطر به وجود نخواهد آمد مگر آنکه انسان قادر به شناخت عمیق محیط و تشخیص آن بوده و توان درک تمایز آن نسبت به محیط های دیگر را نیز داشته باشد و بداند در چه زمانی و به چه صورتی پاسخ مناسبی به کنش های انجام یافته در آن محیط بدهد.

این مقاله بر آن است تا در پی تعریف هویت به عنوان امری دو طرفه، فرآیند هویت یابی انسان در فضای معماری را تشریح کند. بدین منظور ابتدا تعریفی مختصر از هویت در معماری ارائه خواهد شد. بعد از آن و پس از توضیح مفهوم هویت و فرآیند هویت یابی، به تشریح فرآیند هویت یابی انسان در فضای معماری پرداخته خواهد شد.

واژه های کلیدی: انسان، محیط انسان ساخت، هویت، این همانی